

Подальшого дослідження потребує питання визначення сутності, змісту, структурних компонентів і рівнів готовності вчителів та студентів до краєзнавчої роботи з учнями в шкільній практиці.

Г.І. Матукова

ВПЛИВ ФІЗИЧНОЇ КУЛЬТУРИ НА ФОРМУВАННЯ КОМПОНЕНТІВ ЗАГАЛЬНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ФАХІВЦІВ

У статті Ганни Іллівни Матукової „Вплив фізичної культури на формування компонентів загальної культури майбутніх фахівців” розглядається фізична культура як важливий компонент загальної культури студента. Результати дослідження виявили, що необхідно змінити погляди студентів на фізичну культуру, ставлення до свого тіла, здоров'я, як головної цінності людини, способу життя, . Для цього потрібні нові форми позааудиторної роботи.

In Ganna Illivna Matukovoj's clause “ Influence of physical training on formation of components of the general culture of the future experts “ is considered physical training as the important component of the general culture of the student. Results of research have revealed, that it is necessary to change sights of students to physical training, the attitude to the body, health, as main value of the person, a way of life. New forms are necessary for this purpose works.

Становлення фізичної культури молодшої людини сьогодення відбувається під впливом багатьох факторів. З одного боку - це сукупність соціально-економічних та психолого-педагогічних відносин, а з другого - діючі сили внутрішнього розвитку, що сприяють змінам у самопізнанні.

В.К. Бальсевич, С.В. Биков, О. Вишневський, Л.І. Лубишева та ін. підкреслюють, що наслідком фізичного виховання є фізична культура (у культурологічному розумінні), яка в співвідношенні з гуманістичним вихованням є вихованням тілесного, психологічного і інтелектуального [2]. О. Вишневський зауважує, що “душа і тіло – поєднані в людині”.

Отже фізична освіта формує індивідуальність та будує “фундамент” здоров'я, яке дуже важливе для майбутнього фахівця. Незважаючи на це, проблема актуалізації фізичної культури серед молоді є головною проблемою сьогодення.

Досліджуючи шляхи активізації і підвищення рухової активності молоді, формування культури сучасного студента, ми прийшли до висновку про хибність деяких поглядів на фізичну культуру як якості особистості.

Ми вважали за необхідне виявити:

- оцінку студентами стану свого здоров'я, рівня фізичної підготовленості,
- погляди майбутнього фахівця на значення фізичної культури у його житті,
- рівень спеціальних знань у галузі фізичної культури,
- розуміння поняття фізичної культури як загальної культури, її зв'язок

з вихованням.

Було опитано та анонімно анкетовано 167 студентів різних курсів (з них 84 – жінки й 83- чоловіки) Криворізького економічного інституту КНЕУ та Криворізького педагогічного університету.

Виявлено, що більша кількість студентів (75 %) не може об'єктивно оцінити рівень своєї фізичної підготовки, вважає кращим відпочинком - пасивним. “Невелике значення” має фізична культура у житті сучасного молодого фахівця у 62% студентів. А рівень спеціальних знань у галузі

фізичної культури, у студентів опинився невисоким.

Аналіз результатів призводить до необхідності змін у поглядах молоді щодо цієї проблеми. Треба поширити й оновити заходи та програми, забезпечуючи тісний зв'язок теорії з практикою. Не шукати спортсменів (цю функцію можуть взяти на себе спортивні клуби), а працювати над концепцією оздоровлення сучасного студента. Передусім змінити погляди фахівців освіти на фізичну культуру, ставлення до свого тіла, здорового способу життя й не сприймати це, як другорядне, не важливе. Впроваджувати нестандартні форми занять. Працювати над розробкою індивідуальних та самостійних програм з фізичної культури. Відводити більше годин на позааудиторні заняття, активізуючи руховий режим майбутнього фахівця.

Література:

1. Вишневецький О. Сучасне українське виховання. Педагогічні нариси. - Львів: Львівський обласний науково-методичний інститут освіти: Львівське обласне педагогічне товариство ім. Г.Вашенка. - 1996. - 238с.

2. Лубишева Л.И. Современный ценностный потенциал физической культуры и спорта и пути его освоения обществом и личностью // Теория и практика физической культуры. - 1997. - № 6. - С. 10-13.

В.В. Ленська, Г.Д. Потопа

ГРОМАДЯНСЬКЕ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ У ДОБУ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Вимога часу – громадянське виховання. Ще у середині 90-х рр. ХХ ст. ЮНЕСКО започаткував міжнародний проєкт громадянської освіти для миру й демократії на Землі. Актуальність громадянського виховання особистості у сучасному українському суспільстві великою мірою зумовлюється потребами державотворчих процесів на засадах гуманізму, демократії, соціальної справедливості, що мають забезпечити усім громадянам рівні стартові можливості для розвитку й застосування їхніх потенціальних здібностей, досягнення суб'єктивно привабливих і водночас соціально-значущих цілей як умов реалізації найголовнішої соціально-педагогічної потреби особистості – потреби в самовизначенні та самоутвердженні. [1, 7-13]

У процесі громадянського виховання провідне місце належить формуванню світогляду особистості, на основі якого формується система її ціннісних орієнтацій, поглядів, переконань, усвідомлюється місце в суспільстві, визначаються обов'язок і відповідальність перед співвітчизниками, Батьківщиною.

Серед принципів громадянського виховання в умовах університетської освіти на перше місце, безумовно, висувається принцип гуманізації та демократизації навчально-виховного процесу. Цей принцип вимагає виконання існуючих законів і норм моралі, поваги до народних традицій, психологічної компетентності та інтелігентності керівників усіх підрозділів університету, професорсько-викладацького та студентського колективів, навчально-допоміжного персоналу. Він передбачає повсякденну, доброзичливу працю з людьми, постійне прагнення до створення й підтримки стабільного комфортного мікроклімату у колективі, відмови від авторитарної педагогіки. Провідною лінією реалізації цього принципу має стати педагогіка партнерства, якою повинен оволодіти кожен викладач